

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 38C/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625203753
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2025:6625203753.2

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v spore žalobkyne: Adriana Rigo, IČO: 51001730, s miestom podnikania Slovenské Ďarmoty 91, zastúpenej Advokátska kancelária Peter Ďurica s.r.o., so sídlom SNP 711/25, Veľký Krtíš, proti žalovanému: Q. W., K.. XX.XX.XXXX, I. O. W. XXX/XX, XXX XX B. S., o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Podaným návrhom (v znení jeho opravy na čl. 38 spisu) sa žalobkyňa domáhala, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobkyňi motorové vozidlo značky Y. Q., B.: B., A.. Č.. B.Y. vrátane príslušenstva k vozidlu, a to jedného originálneho kľúča, jedného náhradného kľúča, jedného originálu malého technického preukazu, jedného originálu veľkého technického preukazu (ďalej spolu aj „OMV“) a nahradil žalobkyňi trovy konania. Návrh odôvodnila tým, že so žalovaným žili v partnerskom zväzku do júla 2023. Počas tohto obdobia nadobudla žalobkyňa do svojho podnikania a výlučného vlastníctva OMV. Počas trvania partnerského spoluzitia udelila žalobkyňa žalovanému ústny súhlas na užívanie OMV, ktoré žalovaný aj naďalej využíval aj po ukončení ich vzťahu, a to bezodplatne a bez toho aby si plnil povinnosti spojené s jeho prevádzkou (napr. povinné zmluvné poistenie, ktoré bola z uvedeného titulu nútená hradiť žalobkyňa ako vlastníka vozidla). Žalobkyňa opakovane vyzvala žalovaného na vrátenie OMV prostredníctvom SMS komunikácie. Zo správ žalovaného vyplýva, že nielen odmietol vozidlo vrátiť, ale otvorene deklaroval, že nebude znášať žiadne s ním spojené náklady a zneužíva skutočnosť, že pokuty a zodpovednosť za vozidlo budú postihovať žalobkyňu. Žalobkyňa následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu formálne odobrala žalovanému súhlas na užívanie predmetného OMV a vyzvala ho na jeho bezodkladné vrátenie. Dňa 24. 6. 2025 reagoval žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslaním odpovede, v ktorej kategoricky odmietol vozidlo žalobkyňi vrátiť. Žalobkyňa má v súčasnosti dôvodnú obavu z konania žalovaného, ktorý naďalej bez právneho dôvodu užíva jej OMV. Existuje dôvodné podozrenie, že by žalovaný mohol vozidlo zneužívať na vedomé páchanie dopravných priestupkov, ktoré v súlade so zásadou objektívnej zodpovednosti môžu byť pripísané žalobkyňi ako držiteľovi vozidla. Zároveň existuje dôvodná obava, že žalovaný môže z pomsty predmetné motorové vozidlo účelovo poškodiť alebo inak znehodnotiť. Žalobkyňa je toho názoru, že je potrebná dočasná úprava pomerov k OMV, pretože v opačnom prípade môže ďalšie využívanie OMV žalovaným poškodiť žalobkyňu. Nakoľko je jasne preukázané, že jediným a výlučným vlastníkom OMV je žalobkyňa, tak neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Z uvedeného vyplýva, že nie je potrebné žalobkyňi súdom uložiť povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 336 ods. 1 CSP. Postačuje sa iba obmedziť na poučenie strán, ktorými sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej, a aké právne následky sú s tým spojené (§ 337 ods. 1 CSP), a to najmä z

dôvodu, že je vecou žalovaného obrátiť sa so svojimi tvrdeniami na vecne a mieste príslušný súd, ktorý posúdi ich oprávnenosť.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa o.i. predložila Osvedčenie o evidencii - časť II zo dňa 16.9.2020, SMS komunikáciu na č.l. 13 a 14 spisu a odpoveď na výzvu na vydanie veci zo dňa 24.6.2025.

3. Z Osvedčenia o evidencii - časť II zo dňa 16.9.2020 vyplynulo, že vlastníkom motorového vozidla Y. Q., B.: B., A.. Č.. B. je obch. spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s. a jeho držiteľom je žalobkyňa. V SMS komunikácii na č.l. 13 a 14 spisu osoba označená ako „Q. uviedla: „Takže aj pokuty budeš za mňa platiť? Nemusím si ani diaľničnú kupovať, super. Koľko si ušetrila na daniach za moje auto??? Nič spojené s autom nebudem platiť, pôjde to Tebe.“

4. Z podrobného zoznamu majetku na č.l. 15 - 16 spisu vyplynulo, že OMV je od 28.8.2020 zaradené v majetku žalobkyne pod evidenčným číslom 0001 a ku dňu 15.7.2025 (dátum vyhotovenia podrobného zoznamu majetku žalobkyne) nebolo predmetné OMV z majetku žalobkyne vyradené.

5. Z odpovede na výzvu na vydanie veci zo dňa 24.6.2025 mal súd za preukázané, že dňa 19.6.2025 bola žalovanému doručená výzva na vrátenie OMV a odvolanie súhlasu s jeho využívaním. Dňa 24.6.2025 bola prostredníctvom Advokátskej kancelárie JUDr. Miroslava Chromého vypracovaná odpoveď na výzvu na vrátenie OMV, v ktorej žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu o.i. uviedol, že OMV užíva na základe platnej a účinnej dohody s jeho vlastníkom, ktorá nebola riadne vypovedaná a odvolanie súhlasu s užívaním OMV uvedené vo výzve na vrátenie OMV žalobkyne, nie je v súlade s dohodou, ktorú uzatvoril žalovaný s vlastníkom OMV. Rovnako poukázal na to, že OMV bolo financované výlučne zo strany žalovaného a že žalobkyňa v SMS komunikácii uznala vlastnícke právo žalovaného k nemu. Navrhol usporiadanie všetkých nárokov, ktoré vyplývajú zo vzájomného spolužitia strán sporu a prepis OMV na jeho osobu.

6. Podľa § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese. Jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v jeho schopnosti dočasnou a provizórnou úpravou zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania, v začatom konaní, či po jeho skončení, nastať. Neodkladné opatrenie nemá charakter konečného rozhodnutia a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov (strán sporu). Nariadením neodkladného opatrenia pred začatím konania alebo v jeho priebehu navrhovateľ (žalobca) nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje bezodkladná potreba upraviť pomery, prípadne reálna obava, že exekúcia bude ohrozená. Pokiaľ ide o výklad pojmu osvedčovanie, tak uvedený pojem na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

10. Podľa názoru súdu žalobkyňa v podanom návrhu svojimi skutkovými tvrdeniami a predloženými listinnými dôkazmi v prvom rade osvedčila dôvodnosť nároku vo veci samej (nárok na vydanie veci), keď z listinných dôkazov, o ktorých súd už pojednával v odseku 3 až 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia síce jednoznačne nevyplývalo, či je žalobkyňa vlastníčkou alebo len držiteľkou OMV (z Osvedčenia o

evidencii - časť II zo dňa 16.9.2020 vyplynulo, že je len držiteľkou OMV, z podrobného zoznamu majetku na č.l. 15 - 16 spisu však to, že je aj vlastníčkou OMV), avšak podľa § 126 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) má (nie len vlastník, ale) aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba, právo domáhať sa vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Za situácie, keď žalobkyňa je čo i len držiteľom vozidla a osvedčila, že odvolala svoj súhlas s jeho užívaním žalovaným, zatiaľ čo (zatiaľ) neboli osvedčené tvrdenia žalovaného o tom, že má uzatvorenú dohodu o užívaní OMV s jeho vlastníkom (nevediac, či má na mysli ako vlastníka žalobkyňu alebo spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s., keď túto skutočnosť žalovaný v odpovedi na výzvu na vydanie veci zo dňa 24.6.2025 neuvádza), mal súd za osvedčené, že je to žalobkyňa, kto je (minimálne) oprávneným držiteľom OMV (ak nie jeho vlastníkom) a že žalovaný (po odvolaní súhlasu žalobkyne s užívaním OMV) drží predmetné OMV bez právneho dôvodu.

11. Rovnako podľa názoru súdu žalobkyňa osvedčila aj to, že nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy žalobkyňi spojené s užívaním OMV žalovaným. Žalobkyňa totiž dostatočne osvedčila to, že tu existuje spor medzi ňou a žalovaným o to, kto je oprávnený mať OMV u seba, ďalej že žalovaný žalobkyňi odmieta predmetné vozidlo vydať, že ho užíva pre svoju potrebu a zároveň prejavuje nechotu hradiť náklady spojené s jeho užívaním (čo je vyjadrené v jeho SMS správach, ktoré adresoval žalobkyňi a v ktorých napr. uvádza: „Takže aj pokuty budeš za mňa platiť? Nemusím si ani diaľničnú kupovať, super. Nič spojené s autom nebudem platiť, pôjde to Tebe.“). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ je žalobkyňa vlastníkom OMV (ako sama tvrdí) už len samotným užívaním OMV žalovaným hrozí žalobkyňi značná ujma, a to znehodnotením predmetného OMV jeho užívaním, či prípadným poškodením zo strany žalovaného, ktorá hrozba závažnej ujmy je dostatočným dôvodom na to, aby sa pomery strán sporu dočasne upravili neodkladným opatrením (m.m. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 1995, sp. zn. 4 Obo 292/95, zverejnené ako R 59/1996 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/46704/1/JUD%253A/JUD30402SK>>). V prípade, ak je žalobkyňa len držiteľkou predmetného vozidla ako lízingový nájomca a skutočným vlastníkom vozidla je spol. UniCredit Leasing Slovakia, a.s., i v takom to prípade žalobkyňi bezprostredne hrozí značný ujma na jej majetku, keď žalobkyňa je povinná hradiť lízingové splátky, hoci vozidlo užívať nemôže (čím sa na jej úkor žalovaný bezdôvodne obohacuje), ako držiteľ vozidla je to žalobkyňa, ktorá je povinná hradiť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného OMV (§ 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.) a zároveň, hoci vozidlo fakticky v držbe nemá, je (z dôvodu, že aj ako držiteľ vozidla zapísaná v osvedčení o evidencii vozidla) s poukazom na § 6a zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinná zabezpečiť, aby pri prevádzkovaní tohto OMV boli dodržiavané pravidlá cestnej premávky podľa tohto zákona (napr. zákaz predchádzania, rýchlosť jazdy povinnosť zastaviť vozidlo na príkaz dopravnej značky „Stoj, daj prednosť v jazde!“ alebo na signál so znamením „Stoj!“, zákaz otáčania a cúvania, zákaz zastavenia a státia, zákaz vjazdu, zákaz odbočovania alebo prikázaný smer jazdy a pod.) s tým, že v prípade nezabezpečenia dodržiavania týchto pravidiel, jej môže byť uložená pokuta až do 798 € (viď. § 139a vyššie citovaného zákona). Zároveň z dôvodu, že žalobkyňa je ako držiteľ vozidla zapísaná v osvedčení o evidencii vozidla má tiež povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov diaľnic vozidlom bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky (§ 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z.), v prípade porušenia tejto povinnosti ide o správny delikt, za ktorý je možné uložiť pokutu od 150 do 500 € (§ 10a ods. 1 a 2 zákona č. 488/2013 Z.z.). Povedané inak, hoci žalobkyňa z dôvodu, že OMV užíva žalovaný a odmieta jej ho vrátiť, nemá reálny vplyv na to, či dochádza alebo nedochádza k porušovaniu pravidiel cestnej premávky týmto OMV a ani na to, či sa toto OMV pohybuje alebo nepohybuje na spoplatnených úsekoch ciest, i tak za prípadné porušenie zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, či zákona č. 488/2013 Z.z. na základe tzv. objektívnej zodpovednosti zodpovedá.

12. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

13. Ako už bolo uvedené vyššie, návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobkyňa od žalovaného domáhala odovzdania (vydania) OMV. Ide tak o neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s nárokom, ktorého by sa žalobkyňa mala domáhať vo veci samej. Žalobkyňa by sa totiž vo veci samej nemohla účinne domáhať určenia, že je vlastníčkou (či oprávnenou držiteľkou) predmetného OMV, nakoľko by na tom nemala naliehavý právny záujem (ust. § 137 písm. c/ CSP), a to z dôvodu, že prichádza do úvahy žaloba o splnenie povinnosti (§ 137 písm. a/ CSP), t.j. o vydanie OMV, keď

v konaní o takejto žalobe sa otázka, kto je vlastníkom (či oprávneným držiteľom) OMV bude riešiť ako otázka prejudiciálna. Vzhľadom na variabilitu individuálnych právnych vzťahov pritom nemožno vylúčiť procesné situácie, keď sa navrhovateľ (žalobca) bude návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhať rozhodnutia, ktoré bude z hľadiska výroku totožné s eventuálnym rozhodnutím vo veci samej (ust. § 330 ods. 2 CSP). Môže ísť napríklad o návrh počas konania, v ktorom sa už žalobca domáha identického meritórneho výroku, alebo o návrh pred začatím konania vo veci samej, v ktorom sa mieni navrhovateľ takéhoto výroku domáhať. Súd v danej procesnej situácii nesmie bez ďalšieho rezignovať na poskytnutie predbežnej ochrany iba z dôvodu, že by neodkladným opatrením prejudikoval meritórne rozhodnutie a upravil pomery strán predčasne. Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci, čo predpokladá, že súd je vždy povinný individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov. Vo všeobecnosti nemožno abstraktne vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou vždy pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným, ako je výrok vo veci samej, no spravidla pôjde o špecifické zdržovacie nároky, pri ktorých musia byť súčasne splnené podmienky nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/46704/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523P325.1>>. Okruh potenciálnych nárokov z daného hľadiska tým nie je vyčerpaný, argumentačne udržateľný právny záver v konkrétnej veci si vždy vyžaduje zohľadnenie relevantných okolností prípadu, z povahy veci je však zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy a pod. (ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, str. 1123-1124).

14. Súd tak pristúpil k skúmaniu, či v prejednávanej veci povaha tejto veci pripúšťa, aby sa žalobkyňa neodkladným opatrením domáhala priamo vydania spornej veci od žalovaného. Podľa názoru súdu však o takýto prípad nejde. Ako už totiž bolo uvedené vyššie, neodkladné opatrenia totožné s nárokom vo veci samej budú prípustné spravidla v prípadoch zdržovacích nárokov, naopak prípustné nebudú napr. v prípade určovacích výrokov, či štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy. Prípustné v takýto prípadoch nebudú najmä preto, že napr. neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému ukladá povinnosť zaplatiť žalobcovi spornú sumu 1.000 € jednak nezabezpečuje dočasnú ochranu práv žalobcu, ale navyše konzumuje vec samu, keď plnením uvedenej sumy na základe neodkladného opatrenia samotný dlh zaniká a nie je žiadny dôvod viesť konanie o zaplatenie takejto sumy vo veci samej. Obdobnou situáciou je aj neodkladné opatrenie o vydanie určitej veci (napr. OMV ako v prejednanom prípade), keď po nariadení takéhoto neodkladného opatrenia by sa žalobkyňa už ani nemohla domáhať rovnakého plnenia, ktoré už bolo splnené neodkladným opatrením. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že hoci zo súčasnej právnej úpravy nevyplýva, že po nariadení neodkladného opatrenia nevyhnutne musí nasledovať konanie vo veci samej, stále je však neodkladné opatrenie opatrením dočasným, keď trvalým spôsobom nerieši spor medzi stranami (napr. o to, kto je vlastníkom alebo oprávneným držiteľom OMV) a nezakladá medzi stranami prekážku rozhodnutej veci (*impedimentum rei judicatae*). Táto skutočnosť je v právnej úprave vyjadrená tak, že neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP), ak čas, na ktorý bolo nariadené, nebol určený, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP) a ak bolo nariadené pred začatím konania, ďalšie dôvody na jeho zrušenie sú ustanovené v § 336 ods. 3 a 4 a v § 337 ods. 3 CSP. Ak by však súd nariadil neodkladné opatrenie s výrokom, ktorým je povinnosť vydať vec žalobcovi, v podstate ani neprichádza možnosť obmedziť dĺžku trvania neodkladného opatrenia, nakoľko ním uložená povinnosť zaniká jednorazovo (jej splnením). Zmysel nemá ani jeho zrušenie pre odpadnutie dôvodu, pre ktorý bolo nariadené, či v súvislosti s výsledkom konania vo veci samej, keď ani zrušenie takéhoto neodkladného opatrenia, t. j. už splnenej povinnosti vec vydať, neznamená povinnosť žalobcu vec žalovanému vrátiť (ale len zrušenie povinnosti žalovaného, ktorá už aj tak zanikla jej splnením). Už len z tohto charakteru navrhovaného neodkladného opatrenia možno dospieť k záveru, že žalobkyňou formulované neodkladné opatrenie nie je súladné s § 330 ods. 2 CSP. Navyše takto formulované neodkladné opatrenie nie je ani primerané, keď bez možnosti vykonať náležité dokazovanie odníma vec z dispozície žalovaného, hoci je oprávnenosť držby tejto veci sporná a najmä za situácie, keď existujú oveľa primeranejšie spôsoby, ktorými sa dá zabezpečiť ochrana oprávnených záujmov žalobkyne (k uvedenému napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11Co/42/2023 z 11. 10. 2023). V tejto súvislosti sa žalobkyňa mohla domáhať napr. nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa užívania veci s presným vymedzením toho, akým spôsobom by mal žalovaný uvedené zdržanie zabezpečiť (napr. zaparkovaním predmetného motorového vozidla v priestoroch presne špecifikovaného subjektu, ktorý zabezpečuje uskladnenie a ochranu motorových

vozidiel na náklady žalovaného, či napr. na uzamknutom pozemku žalobkyne s ponechaním si kľúčov od OMV žalovaným, keď v oboch prípadoch by sa zabezpečilo, že ani žalobkyňa a ani žalovaný nebudú predmetné vozidlo užívať až do vyriešenia otázky, komu predmetné vozidlo patrí a kto je oprávnený mať ho v držbe). Z vyššie uvedených dôvodov neostávalo súdu nič iné len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

15. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že hoci bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešným, preukázateľne mu žiadne trovy konania nevznikli a ani si nárok na náhradu trov konania neuplatnil (k uvedenému pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 176/2016 a sp. zn. 6 Cdo 5/2017).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Okrem toho sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.